

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017 - 2478

Doknr.
465070

Dato
14-05-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 9. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 2:

”Hvordan vil ministeren sikre, at der ikke sker et skred i brugen af overvågning i medfør af lovforslagets § 14, og kunne man evt. inddrage en tredje myndighedsinstans i de situationer, hvor den udsatte borger ikke har en værge eller en pårørende, der kan tage stilling til en evt. overvågning?”

Svar:

Det er en forudsætning for at iværksætte overvågning efter lovforslagets § 14, at borgeren ikke modsætter sig, og at det samlet set vurderes som den mest hensigtsmæssige måde at drage omsorg for borgeren på. Herudover kræves det, at der indhentes samtykke fra nærmeste pårørende eller en værge. Forsøget kan altså ikke iværksættes over for en borger, der hverken har pårørende eller en værge.

Forslaget indeholder kun mulighed for overvågning i nærmere afgrænsede situationer og tidsperioder. Overvågningen må ikke foregå i længere tidsstræk - karakteriseret som stræk på alt over 15 minutter - medmindre tungtvejende faglige grunde taler for det, samt at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning herom. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering af hensigtsmæssigheden og tilrettelæggelsen af overvågningen i den enkelte situation.

I den udstrækning anvendelsen af de omfattede teknologier er at betragte som magt-anvendelse eller indgreb i den enkeltes selvbestemmelsesret, skal anvendelsen begrænses til det absolut nødvendige, herunder ved at være så kortvarig som muligt.

Kommunalbestyrelsen skal løbende påse, at dette er tilfældet. Det er et krav, at kommunalbestyrelsen senest 8 måneder efter beslutning om en foranstaltning tager stilling til, om den pågældende foranstaltning fortsat er nødvendig, herunder om mindre indgribende foranstaltninger kan tages i anvendelse, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten mv., § 8, stk. 1.

Hvis en borger hverken har pårørende eller en værge, kan Statsforvaltningen anmodes om at beskikke en værge til den pågældende borger.

Det bemærkes, at det før den eksterne høring indgik i lovforslaget, at der – for borgere, der hverken havde pårørende eller værge - kunne træffes afgørelse om anvendelse af teknologier efter lovforslagets § 14 på baggrund af indstilling fra to medarbejdere med kendskab til borgeren og faglig indsigt i området. Denne mulighed for afgørelser på baggrund af indstilling fra medarbejdere er imidlertid taget ud af lovforslaget efter høringssvar fra bl.a. Institut for Menneskerettigheder om, at denne mulighed kunne

være problematisk. For borgere, der ikke har en værge eller pårørende, vil det således være nødvendigt at besikke en værge, for at borgerne vil kunne modtage situationsbestemt overvågning efter lovforslaget § 14.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll